

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19.9.2016 v trestní věci **obžalovaného** [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], v řízení o přečinu podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 27.10.2015, č.j. 6 T 147/2015-67, **t a k t o :**

Odvolání obžalovaného [REDAKCE] **se podle § 256 tr. řádu z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl rozsudkem ze dne 27.10.2015, č.j. 6 T 147/2015-67, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDAKCE],

nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE],

s e u z n á v á v i n n ý m , ž e

dne 6. 6. 2015 v době kolem 19:35 hodin, jako řidič osobního motorového vozidla tovární značky [REDAKCE], šedé metal barvy, registrační značky [REDAKCE], svou jízdou po komunikaci v ul. [REDAKCE] v [REDAKCE], ve směru k ul. [REDAKCE], cíleně brzdil a zpomaloval jízdu řidiče osobního motorového vozidla tovární značky VW PASSAT VARIANT, šedé metal barvy, registrační značky [REDAKCE], majitele a řidiče [REDAKCE], nar. [REDAKCE], kdy tento v prostoru před prodejnou zahradní techniky [REDAKCE] v ul. [REDAKCE] v [REDAKCE], řidiče vozidla tovární značky [REDAKCE] předjel a zastavil v dostatečné vzdálenosti před ním, a řidič [REDAKCE] na toto reagoval tak, že zastavil své vozidlo za vozidlem [REDAKCE], a spolucestující [REDAKCE], nar. [REDAKCE], vystoupil z vozidla a šel k řidiči [REDAKCE] a zeptal se ho, co to mělo znamenat, a [REDAKCE] na to reagoval tak, že na [REDAKCE], [REDAKCE] a dalšího spolucestujícího z motorového vozidla tovární značky VW PASSAT, [REDAKCE], nar. [REDAKCE], začal mířit krátkou stříelnou zbraní - kovovým bubínkovým revolverem černé barvy, značky ALFA, model 230, devítiranným, ráže 22 LR, a začal na ně křičet, že je všechny postřílí, ať táhnou pryč, [REDAKCE] zbraň [REDAKCE] vytrhnul z ruky a tuto zbraň uschoval do přijejdu hlídky Policie ČR, čímž svým jednáním vzbudil v poškozených [REDAKCE], ve [REDAKCE] a v [REDAKCE], důvodnou obavu o život a zdraví, ke zranění osob nedošlo,

t e d y

- jinému vyhrožoval usmrcením, těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a uvedený čin spáchal se zbraní,

č í m ž   s p á c h a l

prečin nebezpečné vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku,

a   o d s u z u j e   s e

podle § 353 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 (šest) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnáct) měsíců.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to 1 ks kovového bubínkového revolveru zn. ALFA, model 230, výr. č. [REDAKCE], ráže 22 LR, a 9 ks střeliva – náboje ráže 22LR.

Citovaný rozsudek byl napaden odvoláním obžalovaného [REDAKCE], a to odvoláním směřujícím proti výroku o vině i trestu.

Obžalovaný je toho názoru, že okresní soud se nevypořádal se skutečností, kterou uváděl obžalovaný již v přípravném řízení, a to že byl napaden mladíky, kteří agresivně kopali do jeho auta a verbálně jej uráželi. Soud nevzal v potaz obžalovaným požadované provedení prohlídky agresivních mladíků na alkohol, příp. drogy, a to zejména u mladíka s nezvykle kudrnatými vlasy (tzv. dredy). Obžalovaný poukázal na to, že agresivita u oněch mladíků spočívala v tom, že násilně a nebezpečně zastavili jeho vozidlo, poté jej obestoupili, do vozidla kopali a následně do něj také vnikli. To vše při současném verbálním urážení a odcizení klíčů od vozidla včetně zbraně ležící na sedadle spolujezdce. Obžalovaný v podaném odvolání vylučuje, že by poškozené jakýmkoli způsobem v rámci dopravní situaci ohrozil. Byli to právě tito mladíci, kteří jej následně předjetím ohrozili a omezili při dalším pohybu vozidla. Obžalovaný si i nadále domáhal provedení rekonstrukce na místě činu, kterou by byla objasněna verze udávaná poškozenými, a to o údajném vytržení revolveru, kterým na ně měl obžalovaný údajně mířit a vyhrožovat jim. Obžalovaný se domnívá, že v případě vytrhávání zbraně by muselo dojít k nechtěnému výstřelu, což by vyvrátilo jejich nepravdivé tvrzení. Zároveň se obžalovaný domnívá, že soud podcenil minulost poškozených, o kterých policisté prohlásili, že se jedná o známé firmy, ale vzhledem k postavení jejich rodičů toto nemohou do protokolu uvést. Zároveň pak obžalovaný poukázal na to, že je již starší člověk, který se v minulosti nedopustil žádného trestného činu ani přestupku. Obžalovaný je bývalým vojákem z povolání a většinu života strávil v určitém drilu, ve kterém podvědomě žije celý život. S ohledem na všechny tyto skutečnosti obžalovaný požádal, aby byl zproštěn viny, neboť skutek uvedený v rozsudku se nestal.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22.2.2016, č.j. 3 To 791/2015-93 byl shora uvedený rozsudek okresního soudu k odvolání obžalovaného podle § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušen a shora v tomto usnesení popsané jednání obžalovaného bylo postoupeno Magistrátu města České Budějovice.

Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.6.2016, č.j. 6 Tdo 815/2016-26 bylo citované usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích k dovolání státního

zástupce podle § 265k odst. 1 tr. řádu zrušeno, přičemž podle § 265k odst. 2 tr. řádu byla současně zrušena také další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. řádu bylo Krajskému soudu v Českých Budějovicích přikázáno, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění napadeného usnesení je zřejmé, že Nejvyšší soud ČR se ztotožnil s argumentací nejvyššího státního zástupce České republiky uplatněnou v podaném dovolání, když shledal, že společenská škodlivost jednání obžalovaného s ohledem na okolnosti případu (zejména spáchání trestného činu se střelby schopnou zbraní) za současného naplnění kvalifikované skutkové podstaty trestného činu podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku vyžaduje použití prostředků trestního práva, přičemž nepostačuje vyvození odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.

Krajský soud v Českých Budějovicích přezkoumal na podkladě odvolání obžalovaného v souladu se shora citovanými ustanoveními s přihlédnutím k závěrům vyplývajících z usnesení Nejvyššího soudu ČR citovaného výše v tomto usnesení zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, stejně jako správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, a to nejen z hlediska vytýkaných vad, ale i vad, které nebyly odvoláním vytýkány, a dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Již ve svém předchozím rozhodnutí (ze dne 22.2.2016) krajský soud konstatoval, že z odvolání obžalovaného je zřejmé, že jím uplatňované odvolací námítky jsou ve své podstatě ve všech směrech a ohledech polemikou s tím, jakým způsobem okresní soud v trestní věci obžalovaného provedené důkazy hodnotil. Z hlediska dokazování a souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu je možné konstatovat, že okresní soud pro objasnění protiprávního jednání obžalovaného provedl všechny v úvahu přicházející důkazy postupem podle § 2 odst. 5 tr. řádu a následně pak tyto důkazy podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil.

Pokud se obžalovaný domáhal provedení dalšího důkazu, a to provedení rekonstrukce jednání, při kterém mu měl být vytržen revolver způsobem, jaký popisovali svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a zejména svědek [REDAKCE], pak považuje

provedení tohoto důkazu krajský soud za nadále z pohledu objasnění skutečností, jejichž objasnění se obžalovaný domáhá, jako důkaz nadbytečný. Protiprávní jednání obžalovaného [REDAKCE] je minimálně po stránce skutkové bezpečně prokazováno ostatními ve věci provedenými důkazy, a to zejména prakticky shodnými výpověďmi svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tito svědci shodným způsobem popisují důvody, pro které zastavili vozidlo obžalovaného, stejně jako následné počínání jeho řidiče (obžalovaného). Okresní soud se výpověďmi těchto svědků jak jednotlivě, tak ve svých souvislostech pečlivě v odůvodnění svého rozsudku věnoval a také se věnoval otázce specifické věrohodnosti těchto svědků. Správně pak vyzdvihl, že z výpovědi žádného svědků nejsou zjišťovány motivy či jiné důvody, pro které by tito vypovídali křivě, uváděli nepravdivé skutečnosti, či se snažili jakýmkoliv způsobem obžalovanému přitěžovat. K posouzení věrohodnosti obžalovaných bylo dokazování provedené okresním soudem v rámci veřejného zasedání konaného dne 22.2.2016 doplněno o rejstříky trestů všech tří uvedených osob. Ani takto doplněné dokazování pak nepřineslo posun v náhledu na obecnou věrohodnost těchto svědků. Jejich výpovědi proto zcela jednoznačně mohli být podkladem pro skutková zjištění učiněná okresním soudem.

Zjišťované jednání obžalovaného [REDAKCE] je nepochybně jednáním protiprávním. Krajský soud se otázkou této protiprávnosti jednání obžalovaného zabýval již ve svém předchozím rozhodnutí, kdy posuzoval, zda toto jednání je přestupkem, či již trestným činem. Při tomto svém rozhodování pak uzavřel, že nepochybně po formální stránce obžalovaný naplnil jednotlivé znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečné vyhrožování podle **§ 353 odst. 1,2 písm. c) tr. zákoníku**. Naplnění skutkové podstaty tohoto přečinu je jednoznačně odůvodňováno zjišťovaným vyhrožováním, usmrcením či jinou těžkou újmou na zdraví, stejně jako tím, že poškození vnímali toto vyhrožování jako důvodnou obavu. S ohledem na to, že obžalovaný poškozeným vyhrožoval se zbraní v ruce, pak je ve všech ohledech skutková podstata uvedeného přečinu naplňována.

Závěr o tom, že protiprávní jednání obžalovaného není trestným činem, ale přestupkem, odůvodňoval krajský soud ve svém předchozím rozhodnutí názorem, že jednání obžalovaného nedosáhlo takové společenské škodlivosti, aby bylo nutné posoudit jej podle trestního zákoníku. Je tedy zřejmé, že ve svém předchozím rozhodnutí argumentoval krajský soud *zásadou subsidiarity trestní represe uvedené v § 12 odst. 2 tr. zákoníku*. S ohledem na právní názor vyjádření v usnesení Nejvyššího soudu ČR však je zřejmé, že tento (právní) názor krajského soudu obstát nemůže a že právě z pohledu ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku je nutné na posuzované (protiprávní) jednání obžalovaného nahlížet jako na trestný čin. Do značné míry totiž lze připustit, že ve prospěch tohoto právního názoru je nutné hodnotit okolnosti posuzovaného jednání obžalovaného určované zejména tím, že obžalovaný výhrůžky adresované všem poškozeným umocňoval tím, že na ně mířil krátkou střelnou zbraní a tito se v důsledku takového jednání cítili ohroženi. Je také s ohledem na skutečnosti uváděné těmito svědky nutné přisvědčit závěru, že užití zbraně obžalovaným bylo způsobilé u nich nejenom vzbudit důvodnou obavu, ale že u nich takovou obavu i skutečně vyvolalo. S ohledem na všechny tyto skutečnosti bylo posuzované jednání obžalovaného kvalifikováno v souladu s podanou obžalobou, a to jako přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1,2 písm. c) tr. zákoníku a to s odůvodněním, že obžalovaný jinému vyhrožoval usmrcením,

těžkou újmou na zdraví nebo jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a uvedený čin spáchal se zbraní.

Pokud jde o *výrok o trestu*, je skutečností, že obžalovaný žádné konkrétní námitky proti tomuto výroku neuplatňuje. Krajský soud po přezkoumání uloženého trestu však může konstatovat, že tomuto byl uložen trest zákonný a přiměřený, který zohledňuje všechny rozhodné skutečnosti významné pro stanovení druhu a výměry trestu vyjádřené v ustanovení § 37, 39 tr. zákoníku. Stejně tak dostatečně byly zohledněny všechny polehčující okolnosti zjišťované na straně obžalovaného ve smyslu ustanovení § 41 tr. zákoníku.

Ze všech těchto důvodů proto bylo odvolání obžalovaného směřující proti shora citovanému rozsudku posouzeno jako nedůvodné a jako takové bylo podle § 256 tr.řádu zamítnuto.

Zcela důvodně pak byl obžalovanému uložen i trest propadnutí věci podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný se kovovým bubínkovým revolverem dopustil posuzované trestné činnosti a je v souladu s účelem tohoto trestu obžalovanému zabránit, aby potencionálně tento svůj revolver podobným způsobem zneužil.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné

ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 19.9.2016

JUDr. Aleš Kolář ,v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Rubicková